

- Sed illa, quae subiunxit, haud veriora sunt. *Praeterea neque de alteratione neque de augmento, quo modo rebus insunt.*^{xv} Nam de incremento atque eius contrario in eodem Timaeo ac etiam de nutritione continuato sermone ad hunc modum scripsit:⁴⁷ *Quem*
 5 *vocamus sanguinem, pabulum carniū et universi corporis. Unde irrigata singula adimplet evacuati sedem. Modus autem impletionis abitionisque sit sicuti in universo, cuiusque latio fit, per quam cognatum omne fertur ad se ipsum, circumstantia sane extrinsecus nobis liquefacit semper et distribuit ad unamquamque speciem cognatum remittens.*
 10 *Exanguia rursus concisa intra nos et comprehensa veluti a coelo constituto uno quoque animali, universi cogitur imitari lationem. Ad cognatum ergo cum feratur unumquodque eorum, qua intus dividuntur, evacuatum tunc rursus replevit. Quando ergo plus abit quam influat, tabescit omne: quando vero minus, augetur.*
 15 *In Phaedone quoque eadem de re:*⁴⁸ *Et quam ob rem homo augetur, hoc enim putabam ante hac cuique clarum esse, quod propter edere et bibere, postquam enim ex cibis, carnibus quidem carnes adge-*

⁴⁷ ὁ καλοῦμεν αἷμα, νομῆν σαρκῶν καὶ ξύμπαντος τοῦ σώματος, ὅθεν ὑδρευόμενα ἕκαστα πληροῖ [πληρῆ] τὴν τοῦ κενουμένου βάσιν. ὁ δὲ τρόπος τῆς πληρώσεως ἀποχωρήσεως τε γίγνεται καθάπερ ἐν τῷ παντὶ παντός ἢ φορὰ γέγονεν, ἦν τὸ συγγενὲς πᾶν φέρεται πρὸς πρὸς ἑαυτό. τὰ μὲν γὰρ δὴ περιεστῶτα ἐκτὸς ἡμᾶς τήκει τε ἀεὶ, καὶ διανέμει πρὸς ἕκαστον εἶδος τὸ ὁμόφυλον ἀποπέμποντα [corr. ex ἀποπέμπον], τὰ δ' ἔναιμα [ἄναιμα] αὖ, κερματισθέντα ἐντὸς παρ' ἡμῶν καὶ περιειλημμένα ὡσπερ ὑπ' οὐρανοῦ ξυνεστῶτος ἕκαστου τοῦ ζώου, τὴν τοῦ παντός ἀναγκάζεται μιμῆσθαι φορὰν. πρὸς τὸ συγγενὲς οὖν φερόμενον ἕκαστον τῶν ἐντὸς μερισθέντων τὸ κενωθὲν τότε πάλιν ἀνεπλήρωσεν. ὅταν μὲν δὴ πλεον τοῦ ἐπιρρέοντος ἀπίη, φθίνει πᾶν, ὅταν δὲ ἔλαττον, αὐξάνεται. [PLATO, Ti. 80.e.6 – 81.b.5]

⁴⁸ καὶ διὰ τί ἄνθρωπος αὐξάνεται. τοῦτο γὰρ ᾧμην πρὸ τοῦ παντὶ δῆλον εἶναι, ὅτι διὰ τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν. ἐπειδὴν γὰρ ἐκ τῶν σιτίων ταῖς μὲν σαρκὶ σάρκες προσγένωνται, τοῖς δὲ ὀστέοις ὀστᾶ, καὶ οὕτω [τοῦτο] κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τοῖς ἄλλοις τὰ αὐτῶν οἰκεία ἕκαστοις προσγένηται. τότε δὲ τὸν ὀλίγον ὄγκον ὄντα ὑστερον πολὺν γεγενῆσθαι, καὶ οὕτω γίνεσθαι τὸν μικρὸν ἄνθρωπον μέγαν. [PLATO, Phd.96.c.7 – d.5]

^{xv} Nema grčkog teksta, usp. ARIST. GC 315a.32 – 33.